

Pápežova audiencia o roku milosrdenstva (3. februára 2016)

Boh je nekonečne milosrdný a zároveň dokonale spravodlivý. O tom, ako sa v ňom obe tieto zdanlivo protirečivé vlastnosti spájajú, hovoril Svätý Otec František na generálnej audiencii.

15.03.2016

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Sväté písmo nám predstavuje Boha ako nekonečné milosrdenstvo, ale aj ako dokonalú spravodlivosť. Ako zladať tieto dve veci? Ako sa skĺbi skutočnosť milosrdenstva s požiadavkami spravodlivosti? Mohlo by sa zdať, že sú to dve veci, ktoré si protirečia; v skutočnosti to tak nie je, lebo je to práve milosrdenstvo Boha, ktoré vedie k naplneniu pravej spravodlivosti. Práve Božie milosrdenstvo privádza k naplneniu pravú spravodlivosť. Avšak o akú spravodlivosť ide?

Ak myslíme na vykonávanie zákonnej spravodlivosti, vidíme, že ten, kto sa pokladá za obeť bezprávia, obracia sa na sudcu na súde a žiada, aby mu bola vykonaná spravodlivosť. Ide o retribučnú spravodlivosť, ktorá ukladá vinníkovi trest podľa toho princípu, že každému musí byť dané to, čo mu patrí. Ako hovorí Kniha prísloví: «Ten, kto koná spravodlivosť, smeruje k životu, kto

sa však ženie za zlým, letí svojej smrti v ústrety» (porov. Prís. 11,16). Aj Ježiš o tom hovorí v podobenstve o vdove, ktorá prichádzala opakovane za sudcom a prosila ho: «Obráň ma pred mojím protivníkom!» (Lk 18,3).

No táto cesta ešte nevedie ku skutočnej spravodlivosti, lebo v skutočnosti nevítazí nad zlom, len ho jednoducho obmedzuje. Avšak zlo môže byť skutočne premožené jedine tak, že sa naň odpovedá dobrom.

Tu je teda ďalší spôsob ako konať spravodlivosť, ktorú nám Biblia predstavuje ako hlavnú cestu, ktorou treba kráčať. Ide o postup, ktorý sa vyhýba obracaniu sa na súd a požaduje, aby sa obeť obrátila priamo na vinníka, aby ho pozvala k obráteniu, pomáhajúc mu pochopiť, že koná zlo, apelujúc na jeho svedomie. Týmto spôsobom, konečne kajajúc sa a uznávajúc vlastné bezprávie, sa vinník môže otvoriť

odpusteniu, ktoré mu poškodený ponúka. A toto je pekné, presvedčiť sa: toto je zlé, lepšie je takto... Srdce sa otvorí odpusteniu, ktoré sa mu ponúka. Toto je spôsob ako vyriešiť nehody vo vnútri rodín, vo vzťahoch medzi manželmi či medzi rodičmi a deťmi, kde ten, kto bol urazený, miluje vinníka a túži zachrániť vzťah, ktorý ho viaže k druhému. Nerušme tento vzťah, toto puto.

Iste, toto je ťažká cesta. Vyžaduje si to, aby ten, kto utrpel krivdu bol pripravený odpustiť a aby túžil po spáse a dobre toho, kto ho urazil. Avšak jedine tak môže spravodlivosť zvíťaziť, lebo ak vinník uzná zlo, ktoré vykonal a prestane ho konať, vtedy zlo viac neexistuje a ten, kto bol nespravodlivý sa stáva spravodlivým, lebo je mu odpustené a pomohlo sa mu znovu nájsť cestu dobra. A tu zohráva úlohu práve odpustenie, milosrdenstvo.

Takto sa Boh správa voči nám hriešnikom. Pán nám neustále ponúka svoje odpustenie a pomáha nám prijať ho a uvedomiť si naše zlo, aby nás od neho mohol oslobodiť. Lebo Boh nechce naše odsúdenie, ale našu spásu. Boh nechce nikoho odsúdiť! Nikoho! Nieкто z vás sa ma môže spýtať: „Ale otče, azda si Pilát nezaslúžil svoje odsúdenie? Nechcel to Boh?“ - „Nie! Boh chcel zachrániť Piláta, aj Judáša, všetkých! On, Pán milosrdenstva chce zachrániť všetkých!“

Problém je dovoliť mu vstúpiť do srdca. Všetky slová prorokov sú vášnivou výzvou a výzvou plnou lásky, ktorá hľadá naše obrátenie. Toto hovorí Pán prostredníctvom proroka Ezechiela: «Či môžem mať záľubu v smrti hriešnika? [...] a či nie v tom, aby sa odvrátil od svojich ciest a žil?» (18,23; porov. 33,11). Toto sa páči Bohu!

A toto je srdce Boha, srdce Otca, ktoré miluje a chce, aby jeho deti žili dobre a v spravodlivosti, a aby tak žili v plnosti a boli šťastní. Srdce Otca, ktorý ide ponad našu obmedzenú predstavu o spravodlivosti, aby sme sa otvorili bezhraničným horizontom jeho milosrdenstva. Srdce otca, ktorý s nami nezaobchádza podľa našich hriechov a neodpláca nám podľa našich vín, ako hovorí žalm.

A je to presne srdce otca, ktoré túžime stretnúť, keď ideme na spoveď. Možno nám povie niečo, aby nám pomohol lepšie pochopiť zlo, avšak do spovednice ideme všetci stretnúť otca; otca, aby nám pomohol zmeniť život; otca, aby nám dal silu ísť vpred; otca, aby nám odpustil v mene Boha. A preto byť spovedníkmi je jedna veľmi veľká zodpovednosť, lebo ten syn, tá dcéra, čo prichádza za tebou, chce jedine nájsť otca. A ty, kňaz, ktorý si tam, v spovednici, si

tam na mieste Otca, ktorý koná
spravodlivosť prostredníctvom
svojho milosrdenstva. Ďakujem.

(Preklad: Slovenská redakcia VR)

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/papezova-
audiencia-o-roku-milosrdenstva-3-
februara-2016/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/papezova-audiencia-o-roku-milosrdenstva-3-februara-2016/) (13.08.2025)